

CHÍNH PHỦ
Số: 55/1999/NĐ-CP

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Hà Nội, ngày 10 tháng 7 năm 1999

NGHỊ ĐỊNH CỦA CHÍNH PHỦ

Quy định chi tiết thi hành một số điều của Pháp lệnh về người tàn tật

CHÍNH PHỦ

Căn cứ Luật Tổ chức Chính phủ ngày 30 tháng 9 năm 1992;

Căn cứ Pháp lệnh về người tàn tật ngày 30 tháng 7 năm 1998;

Theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội,

NGHỊ ĐỊNH:

Chương I

ĐỐI TƯỢNG VÀ PHẠM VI ÁP DỤNG

Điều 1. Bảo vệ, giúp đỡ và tạo điều kiện để người tàn tật hòa nhập cộng đồng là trách nhiệm của gia đình, Nhà nước và xã hội.

Người tàn tật còn sức khỏe và khả năng hoạt động, được hỗ trợ để học văn hóa, học nghề, tạo việc làm.

Người tàn tật nặng không có nguồn thu nhập và không nơi nương tựa; người tàn tật nặng tuy có người thân thích nhưng già yếu, gia đình nghèo không đủ khả năng kinh tế để chăm sóc; trẻ em tàn tật được Nhà nước và xã hội quan tâm chăm sóc và được trợ giúp xã hội theo quy định của Pháp lệnh về người tàn tật và của Nghị định này.

Điều 2. Người tàn tật là thương binh, bệnh binh và người hưởng chính sách như thương binh, được hưởng những chế độ ưu đãi theo "Pháp lệnh ưu đãi người hoạt động cách mạng, liệt sĩ và gia đình liệt sĩ, thương binh, bệnh binh, người hoạt động kháng chiến, người có công giúp đỡ cách mạng". Ngoài ra, còn được hưởng những quyền lợi quy định chung đối với người tàn tật.

Người tàn tật được hưởng các quyền lợi sau:

- Được cơ quan y tế hướng dẫn về chăm sóc sức khỏe, phục hồi chức năng, sử dụng các dụng cụ chỉnh hình;
- Được hưởng sự trợ giúp của tổ chức, cá nhân trong nước và nước ngoài;
- Được thành lập, gia nhập và hoạt động trong các tổ chức xã hội, các hiệp hội sản xuất, kinh doanh của người tàn tật theo quy định của pháp luật;
- Khi có nhu cầu hướng nghiệp, tư vấn nghề, học nghề và tìm việc làm, thì được trung tâm dịch vụ việc làm giúp đỡ, giảm hoặc miễn phí dịch vụ; trong trường hợp tự tạo việc làm và làm việc tại nhà, thì được ưu tiên vay vốn với lãi suất ưu đãi theo quy định của pháp luật;
- Được tạo điều kiện thuận lợi để tham gia hoạt động văn hóa, thể dục thể thao và sử dụng công trình công cộng.

Điều 3. Người lao động bị tàn tật do tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp được hưởng chế độ bảo hiểm xã hội theo Điều lệ Bảo hiểm xã hội ban hành kèm theo Nghị định số 12/CP ngày 26 tháng 01 năm 1995 của Chính phủ. Ngoài ra, còn được hưởng những quyền lợi quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều 2 của Nghị định này.

Điều 4. Người tàn tật là người nước ngoài và người Việt Nam định cư ở nước ngoài, sinh sống, làm việc tại Việt Nam được áp dụng những quy định của Pháp lệnh về người tàn tật như sau:

- Được khám, chữa bệnh tại các cơ sở y tế theo quy định tại khoản 1 Điều 10 của Pháp lệnh;
- Được cơ quan y tế hướng dẫn về chăm sóc sức khỏe, phục hồi chức năng, sử dụng các dụng cụ chỉnh hình theo quy định tại khoản 2 Điều 11 của Pháp lệnh;

3.Được tạo điều kiện để tham gia hoạt động văn hóa, thể dục thể thao và sử dụng công trình công cộng.

Điều 5. Người tàn tật được giám định về dạng tật và mức độ tàn tật, để làm căn cứ thực hiện các chính sách trợ giúp theo quy định của Pháp lệnh về người tàn tật.

Chương II

NHỮNG QUY ĐỊNH VỀ TRỢ GIÚP NGƯỜI TÀN TẬT

Điều 6.

1.Mức trợ cấp thường xuyên tối thiểu do ngân sách nhà nước cấp đối với người tàn tật nặng không có nguồn thu nhập và không nơi nương tựa; người tàn tật nặng, tuy có người thân thích nhưng già yếu, gia đình nghèo không đủ khả năng kinh tế để chăm sóc theo quy định tại khoản 2 Điều 12 của Pháp lệnh về người tàn tật như sau:

a)Trợ cấp tại cộng đồng xã, phường quản lý bằng 45.000 đồng/người/ tháng;

b)Trợ cấp nuôi dưỡng tập trung tại cơ sở xã hội của Nhà nước bằng 100.000 đồng/người/tháng;

c)Đối với người tâm thần thể nặng, đã qua điều trị dài ngày, được cơ quan y tế có thẩm quyền giám định là mãn tính và có hành vi gây nguy hiểm cho xã hội, thì cơ quan y tế lập hồ sơ bệnh án theo quy định, chuyển đến cơ sở xã hội nuôi dưỡng tập trung người tâm thần của Nhà nước, mức trợ cấp bằng 115.000 đồng/người/tháng.

2.Trường hợp người tàn tật nặng, đang hưởng trợ cấp xã hội, thuộc diện xã, phường quản lý mà bị chết, thì Ủy ban nhân dân xã, phường có trách nhiệm hỗ trợ tổ chức mai táng và quyết định mức chi phí theo khả năng của địa phương; trường hợp người tàn tật nặng, đang được nuôi dưỡng tập trung tại cơ sở xã hội của Nhà nước mà bị chết, thì cơ sở xã hội tổ chức mai táng, mức chi phí do Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương quyết định.

Điều 7. Việc bảo đảm khám, chữa bệnh miễn phí đối với người tàn tật nặng, không có nguồn thu nhập và không nơi nương tựa, người tâm thần phân liệt và người tàn tật nghèo, được thực hiện theo Nghị định số 95/CP ngày 27 tháng 8 năm 1994 của Chính phủ về thu một phần viện phí.

Bộ Y tế phối hợp với Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội và Bộ Tài chính hướng dẫn mức miễn giảm phí về khám, chữa bệnh cho người tàn tật, trừ những người tàn tật đã được các cơ quan đoàn thể, tổ chức xã hội cấp thẻ bảo hiểm y tế nhân đạo hoặc được tổ chức quốc tế tài trợ.

Điều 8.

1.Người tàn tật được các cơ sở chỉnh hình phục hồi chức năng của Nhà nước chỉ định cần có chân tay giả, dụng cụ chỉnh hình thì được mua theo giá quy định của Nhà nước hoặc được xét cấp không phải trả tiền do Ủy ban nhân dân xã, phường đề nghị với cơ quan y tế có thẩm quyền xem xét, quyết định theo quy định sau:

a)Người tàn tật nặng, không có nguồn thu nhập và không nơi nương tựa; người tàn tật nặng, tuy có người thân thích nhưng già yếu, gia đình nghèo không đủ khả năng kinh tế để chăm sóc; trẻ em tàn tật dưới 15 tuổi nhưng gia đình nghèo được cấp chân tay giả, dụng cụ chỉnh hình không phải trả tiền do ngân sách địa phương đài thọ.

b)Những người tàn tật nghèo khác được hỗ trợ từ ngân sách địa phương 50% tiền mua chân tay giả, dụng cụ chỉnh hình.

Chuẩn mực nghèo do Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội quy định.

2.Liên Bộ Y tế, Lao động - Thương binh và Xã hội và Tài chính quy định thủ tục cấp chân tay giả, dụng cụ chỉnh hình; chế độ tiền ăn, tiền thuốc tại các cơ sở chỉnh hình và phục hồi chức năng, tiền xe đi lại của người tàn tật; thời hạn sử dụng các loại chân tay giả, dụng cụ chỉnh hình.

Điều 9. Nhân viên được giao nhiệm vụ thường xuyên, trực tiếp chăm sóc người tàn tật nặng trong các cơ sở nuôi dưỡng tập trung do Nhà nước quản lý, được hưởng phụ cấp theo quy định tại khoản 4 Điều 12 của Pháp lệnh về người tàn tật. Trong thời gian hưởng chế độ theo quy định này thì không được hưởng các chế độ phụ cấp khác.

Ban Tổ chức - Cán bộ Chính phủ chủ trì phối hợp với Bộ Y tế, Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội và Bộ Tài chính hướng dẫn thực hiện chế độ phụ cấp cho nhân viên được giao nhiệm vụ thường xuyên, trực tiếp chăm sóc người tàn tật nặng.